

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 7.3.2001
KOM(2001) 113 lopullinen

2001/0062 (CNS)

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS (EY)

järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille

(komission esittämä)

PERUSTELUT

Johdanto

Nykyinen jäsenvaltioiden maksutaseille myönnettävän keskipitkän ajan rahoitustuen järjestely perustettiin 24 päivänä kesäkuuta 1988 annetulla neuvoston asetuksella N:o 1969/88. Tällä asetuksella sulautettiin kaksi yhteisön rahoitusjärjestelyä eli keskipitkän ajan rahoitustuki¹ ja jäsenvaltioiden maksutaseiden tukemiseen tarkoitettu yhteisön lainajärjestely² yhdeksi keskipitkän ajan rahoitustuen järjestelyksi.

Eurooppa-neuvosto antoi 16 päivänä kesäkuuta 1997 päätöslauselman valuuttakurssijärjestelyn perustamisesta talous- ja rahaliiton kolmannessa vaiheessa. Tämä järjestely antaa mahdollisuuden tarkastaa, täyttävätkö ne jäsenvaltiot, jotka haluavat ottaa euron käyttöön 1 päivän tammikuuta 1999 jälkeen, perustamissopimuksen 121 artiklassa määrätyt lähentymisperusteet. Euroopan keskuspankki ja euroalueeseen kuulumattomien jäsenvaltioiden kansalliset keskuspankit tekivät 1 päivänä syyskuuta 1998 sopimuksen valuuttakurssijärjestelyn yksityiskohtaisista säännöistä talous- ja rahaliiton kolmannessa vaiheessa.

Neuvosto voi panna rahoitusjärjestelyn keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi täytäntöön joko sellaisen jäsenvaltion aloitteesta, jolla on vaihtotasetta ja pääomatasetta koskevia vaikeuksia tai jota tällaiset vaikeudet vakavasti uhkaavat, tai perustamissopimuksen 119 artiklan nojalla toimivan komission aloitteesta. Kyseinen artikla on voimassa talous- ja rahaliiton kolmannessa vaiheessa niiden jäsenvaltioiden osalta, joita koskee poikkeus³.

Tutkittuaan kyseisen jäsenvaltion tilanteen neuvosto voi päättää lainan tai muun tarkoituksenmukaisen rahoitusjärjestelyn myöntämisestä, sen määrästä, keskimääräisestä kestosta, sitä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sekä keskipitkän ajan rahoitustukeen liittyvistä talouspoliittisista ehdoista. Neuvosto päättää myös, rahoitetaan mahdollisesti myönnettävä keskipitkän ajan rahoitustuki kokonaan tai osittain jäsenvaltioiden myöntämällä rahoituksella. Rahoitustukijärjestely mahdollistaa sekä huomattavan rahoitustuen myöntämisen nopeasti että ehdollisen luonteensa vuoksi rahoitusmarkkinoiden luottamuksen vahvistamisen kyseisen maan kykyyn tervehtyä tilanteensa.

Neuvoston 24 päivänä kesäkuuta 1988 annetun asetuksen tultua voimaan yhtenäistä järjestelyä on käytetty kahteen otteeseen kahden eri jäsenvaltion tarpeisiin. Ensimmäisessä tapauksessa, joka sattui vuonna 1991, myönnettiin 2,2 miljardin euron laina, joka oli tarkoitus antaa saajan käyttöön kolmessa erässä (joista vain ensimmäinen 1 miljardin euron erä nostettiin), ja neuvoston viimeisellä asetuksen nojalla tekemällä päätöksellä tammikuussa 1993 myönnettiin 8 miljardin euron laina nostettavaksi neljässä erässä (joista vain kaksi ensimmäistä kahden miljardin euron erää nostettiin).

Yhtenäisen rahoitustukijärjestelyn tarkastelu

---

¹ Neuvoston päätös 71/143/ETY (EYVL L 73, 27.3.1971), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 86/656/ETY (EYVL L 382, 31.12.1986).

² Neuvoston asetus ETY N:o 682/81 (EYVL L 73, 19.3.1981), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella ETY N:o 1131/85 (EYVL L 118, 1.5.1985).

³ EY:n perustamissopimuksen 122 artiklassa tarkoitettua merkityksessä.

Neuvosto on tutkinut asetuksen 12 artiklan mukaisesti komission kertomuksen ja talous- ja rahoituskomitean lausunnon⁴ perusteella sekä Euroopan parlamenttia kuultuaan vuodesta 1988 lähtien monta kertaa, täyttääkö järjestely edelleen periaatteeltaan, menettelyiltään ja enimmäismääriltään ne tarpeet, jotka johtivat sen luomiseen.

Tarkasteltuaan lokakuussa 1997 komission kertomusta rahoitustukijärjestelystä neuvosto hyväksyi päätelmät⁵, joissa se totesi, että järjestely vastaa edelleen sen perustamiseen johtaneita tarpeita, ja toivoi, että asia tutkittaisiin uudelleen talous- ja rahaliiton kolmannen vaiheen tarpeita ajatellen.

Marraskuussa 1999 neuvostolle ja Euroopan parlamentille esittämässään kertomuksessa⁶, jossa keskityttiin tarkastelemaan jäsenvaltioiden maksutaseille myönnettävää keskipitkän ajan rahoitustukijärjestelyä, komissio arvioi, että väline on säilytettävä, mutta että on kuitenkin otettava huomioon mahdollisuus luopua käytännöstä, että välineestä myönnettyt lainat voivat olla osittain tai kokonaan muiden jäsenvaltioiden rahoittamia, ja että nykyinen 16 miljardin euron enimmäismäärä olisi alennettava 12 miljardiin euroon.

Talous- ja rahoituskomitea ilmoitti tästä komission kertomuksesta 14 päivänä heinäkuuta 2000 antamassaan lausunnossa⁷ olevansa samaa mieltä komission kertomuksen päätelmissä esitetyistä näkemyksistä.

Euroopan parlamentti ilmaisi kyseistä komission kertomusta tutkittuaan⁸ tukensa rahoitustukivälineen säilyttämiselle sekä järjestelyn oikeudellisen viitekehyksen mukauttamiselle, jotta siinä otettaisiin paremmin huomioon siirtyminen talous- ja rahaliiton kolmanteen vaiheeseen. Parlamentti ilmaisi tukevansa komission suositusta, jonka mukaan lainojen enimmäismäärä alennettaisiin nykyisestä 16 miljardista eurosta 12 miljardiin euroon, ja kehotti samalla komissiota tutkimaan mahdollisuutta perustaa järjestely, jolla voitaisiin tukea ehdokasmaiden maksutaseita ja joka voitaisiin yhdistää liittymistä valmistelemaan strategiaan.

Neuvosto tutki rahoitustukivälinettä komission kertomuksen sekä talous- ja rahoituskomitean sekä Euroopan parlamentin lausuntojen perusteella ja muotoili päätelmänsä kokouksessaan 14 päivänä joulukuuta 2000. Neuvosto kannatti välineen säilyttämistä sekä sen oikeudellisen viitekehyksen mukauttamista. Se toivoi nykyiseen asetukseen muutosta, jolla pääomamarkkinoiden käyttäminen säädettäisiin yksinomaiseksi mahdollisuudeksi rahoittaa järjestelyn perusteella myönnettävät lainat, ja katsoi, että järjestelyyn käytettävä enimmäismäärä olisi alennettava 16 miljardista eurosta 12 miljardiin euroon. Neuvosto kehotti komissiota esittämään mahdollisimman pian ehdotuksen tätä tarkoittavan muutoksen tekemisestä asetukseen (ETY) N:o 1969/88.

Artiklakohtaiset perustelut

Ensimmäisessä artiklassa otetaan huomioon seuraavat muutokset:

---

⁴ Raha-asiain komitean on 1.1.1999 alkaen korvannut talous- ja rahoituskomitea.

⁵ Ecofin-neuvoston 2032 kokous 13.10.1997.

⁶ KOM (96) 487 lopullinen, 26.11.99

⁷ EFC/ECFIN/312 lopullinen, 31.05.99.

⁸ Talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietintö 11.10.2000 (A5-0277/2000 lopullinen)

- Talous- ja rahaliiton kolmannen vaiheen alkamisesta (1.1.1999) lähtien ainoastaan ne jäsenvaltiot, joita koskee niiden osallistumista talous- ja rahaliittoon koskeva poikkeus, voivat edelleen hyötyä järjestelystä.

- Koska järjestelystä hyötymään pystyvien jäsenvaltioiden määrä on pienentynyt huomattavasti, myönnettävien lainojen enimmäismäärää alennetaan 16 miljardista eurosta 12 miljardiin euroon.

- Koska pääomamarkkinoilla ja rahoituslaitoksissa käytettävissä rahoitusmuodoissa on tapahtunut kehitystä ja koska rahoitustukea saavilla jäsenvaltioilla on mahdollisuus saada kustannuksiltaan edullisempaa rahoitusta, on toivottavaa laajentaa komission valtuutusta velan- tai koronvaihtotoimiin (swap-operaatioihin).

Toinen artikla koskee nyt jäsenvaltioita, joita koskee poikkeus, ja siinä täsmennetään talous- ja rahoituskomitean yhtä roolia, joka koskee järjestelyn täytäntöönpanoa (komitealla on korvattu rahapoliittinen komitea talous- ja rahaliiton kolmannen vaiheen käynnistyttyä, kuten perustamissopimuksen 114 artiklan 2 kohdassa määrättiin).

Kolmannessa ja neljännessä artiklassa täsmennetään järjestelyn täytäntöönpanoa ottaen huomioon perustamissopimuksen artikloiden uusi numerointi, joka otettiin käyttöön Amsterdamin sopimuksen ratifioinnin jälkeen.

Viidennessä artiklassa määrätään komission ja talous- ja rahoituskomitean tehtävistä niiden talouspolitiikan toimenpiteiden tarkastamisessa, joita yhteisön lainaa saavan jäsenvaltion on toteutettava.

Kuudennessa artiklassa otetaan käyttöön järjestelyn perusteella myönnettyjen lainojen ja Euroopan keskuspankin hyvin lyhyeksi ajaksi myöntämän rahoitusjärjestelyn yhdistämisen periaate. Tämä rahoitusjärjestely perustettiin Euroopan keskuspankin ja euroalueen ulkopuolisten jäsenvaltioiden keskuspankkien välisellä 1 päivänä syyskuuta 1998 tehdyllä sopimuksella, joka koskee valuuttakurssijärjestelmän toiminnan yksityiskohtaisia sääntöjä talous- ja rahaliiton kolmannessa vaiheessa.

Seitsemännessä artiklassa täsmennetään järjestelyn perusteella otettavia ja myönnettäviä lainoja koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja täydennetään asetuksessa 1969/88 säädetyjä sääntöjä seuraavasti:

- Ehdotuksen ensimmäisessä artiklassa säädetään komission valtuutuksen laajentamisesta velkojen ja/tai korkojen vaihtotoimiin (swap). Jos komissio päättää edullisimpiin rahoituskustannuksiin päästäkseen muuttaa ottamiaan lainoja velan- ja/tai koronvaihtojen avulla, lainojen rahoitukseen sisällytetään kaupallinen riski. Tämä kaupallinen riski syntyy yksinomaan komission tekemän swap-toimen vastapuolen maksukyvyttömyysriskistä. On huomattava, että tämä riski on suurempi, kun swap-toimeen sisältyy pääoman muuttaminen (valuutta-swap) kuin jos se koskee vain korkolajin muuttamista (korko-swap).

Jotta tämä riski rajoitettaisiin Euroopan yhteisön osalta mahdollisimman pieneksi, komissio valikoi swap-toimien vastapuolet huolellisesti niiden luottoriskin (vakavaraisuus ja maksukyky) perusteella, jonka ovat arvioineet alan erikoistuneet asiantuntijat (esimerkiksi Standard & Poor's, Moody's). Näiden kansainvälisesti tunnettujen riskiluokituslaitosten analyysien perusteella komissio valitsee yksinomaan sellaisia swap-toimien vastapuolia, jotka ovat saaneet hyvät luottokelpoisuusluokitukset.

- Asetuksen 3 artiklan 2 kohdan mukaan neuvosto päättää lainan tai muun rahoitusjärjestelyn myöntämisestä, sen keskimääräisestä laina-ajasta ja kokonaismäärästä sekä maksueristä, joissa tuen saava jäsenvaltio voi kokonaismäärän nostaa. Neuvosto määrittelee nämä yksityiskohdat siten, että myönnettävien lainojen erien, erityisesti valuutan, laina-ajan sekä korkolajin suhteen jää liikkumavaraa.

Kun tukea saava jäsenvaltio haluaa nostaa erän globaalilainasta, jonka yhteisö on sille järjestelyn perusteella myöntänyt, se voi ilmoittaa komissiolle edellä mainittuja yksityiskohtia koskevat toivomuksensa, ja komissio huolehtii siitä, että myönnettävä rahoitus vastaa mahdollisimman hyvin jäsenvaltion toiveita. Jos jäsenvaltion toivomukset kuitenkin osoittautuvat markkinoiden asettamien teknisten rajoitteiden vuoksi epäasianmukaisiksi tai mahdottomiksi toteuttaa, komissiolle varataan mahdollisuus ilmoittaa tästä tukea saavalle jäsenvaltiolle ja ehdottaa vaihtoehtoisia rahoitusratkaisuja.

Kahdeksannessa artiklassa määritellään niiden määrien laskentamenetelmä, jotka järjestelyn perusteella myönnettäviin enimmäismääriin sisällytetään.

Yhdeksännessä artiklassa säädetään järjestelyn perusteella myönnettäviin lainoihin sovellettavasta päätöksentekomenettelystä.

Kymmenennessä artiklassa lainojen hallinnointi säädetään komission tehtäväksi.

Asetuksessa N:o 1969/88 näiden lainojen hallinnointi säädettiin Euroopan raha-asiain yhteistyörahaston tehtäväksi. Talous- ja rahaliiton toisen vaiheen alusta Euroopan raha-asiain yhteistyörahasto lopetettiin perustamissopimuksen 117 artiklan 1 kohdan nojalla ja sen tehtävät siirrettiin Euroopan rahapoliittiselle instituutille, joka perustettiin samassa artiklassa.

Perustamissopimuksen 123 artiklan 2 kohdassa määrätään, että Euroopan keskuspankki huolehtii perustamisestaan alkaen tarvittaessa Euroopan rahapoliittisen instituutin tehtävistä, ja instituutti lakkautetaan samanaikaisesti. Näiden määräysten mukaisesti Euroopan keskuspankki on siitä lähtien hallinnoinut tästä järjestelystä myönnettyjä lainoja. Pankille tästä aiheutuvat tehtävät ovat olennaiselta osin hallinnollisia eivätkä kuulu sen olennaisimpiin tehtäviin. Näin ollen suositetaan yksinkertaisuuden ja tehokkuuden vuoksi (ja koska vastaavaa lainanottoa hallinnoi Euroopan yhteisön puolesta komissio), että myös lainojen hallinnointi annettaisiin komission tehtäväksi.

Yhdennessätoista artiklassa määritellään, miten usein komissio esittää kertomuksen, jonka perusteella voidaan päätellä, vastaavatko järjestelyn periaatteet, täytäntöönpanosäännöt ja enimmäismäärät edelleen niitä tarpeita, joihin se perustettiin. Asetukseen N:o 1969/88 tehtävät muutokset ovat seuraavat:

- Asetuksessa säädettiin määräaika, jolloin komission oli esitettävä ensimmäinen kertomus rahoitusjärjestelystä, ja neuvosto määräsi muiden kertomusten esittämisajat. Näyttää asianmukaisemmalta säätää asetuksessa siitä, miten usein komissio esittää kertomuksensa tästä eteenpäin.

- Asetuksessa säädettiin, että talous- ja rahoituskomitea antaa komission järjestelyn toimintaa koskevasta kertomuksesta lausunnon ja Euroopan parlamenttia kuullaan kertomuksesta ennen kuin neuvosto voi tarkastella sitä. Koska komission kertomus on luonteeltaan sangen tekninen, näyttäisi tehokkuuden nimissä olevan aiheellista kuulla vain talous- ja rahoituskomiteaa ennen kuin kertomus esitetään neuvostolle.

Kahdennessatoista artiklassa kumotaan asetus (ETY) N:o 1969/88.

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS (EY)

JÄRJESTELYSTÄ KESKIPITKÄN AJAN RAHOITUSTUEN MYÖNTÄMISEKSI JÄSENVALTIOIDEN MAKSUTASEILLE

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 308 artiklan,

ottaa huomioon komission talous- ja rahoituskomiteaa kuultuaan tekemän ehdotuksen⁹,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon¹⁰,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Perustamissopimuksen 119 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa määrätään, että neuvosto antaa komission suosituksesta ja talous- ja rahoituskomiteaa kuultuaan keskinäistä apua, jos jäsenvaltiolla on maksutasettaan koskevia vaikeuksia tai tällaiset vaikeudet uhkaavat sitä vakavasti. Perustamissopimuksen 119 artiklassa ei määritellä keskinäisen avun toteutusvälinettä.
- (2) Jäsenvaltiolle tarkoitettu laina on voitava toteuttaa niin pian, että se rohkaisee kyseistä jäsenvaltiota hyväksymään mahdollisimman pian vakaiden valuuttakurssien vallitessa talouspoliittiset toimet, joilla voidaan estää äkillisen maksutasekriisin syntyminen ja tukea jäsenvaltion lähentymispyrkimyksiä.
- (3) Jokaisen jäsenvaltiolle annettavan lainan on oltava sidoksissa siihen, että tämä valtio toteuttaa talouspoliittisia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on saattaa ennalleen tai varmistaa maksutaseen kestävyys ja jotka on mukautettu kyseisen valtion maksutasetilanteen vakavuuteen ja sen kehitykseen.
- (4) On säädettävä ennalta asianmukaisista menettelyistä ja välineistä, joilla yhteisö ja jäsenvaltiot voivat varmistaa tarvittaessa keskipitkän ajan rahoitustuen nopean täytäntöönpanon, varsinkin silloin kun olosuhteet edellyttävät välitöntä toimintaa.
- (5) Yhteisöllä on oltava myönnetyn tuen rahoittamiseksi mahdollisuus käyttää luottokelpoisuuttaan lainatakseen itse varoja, jotka se asettaa lainana kyseisten jäsenvaltioiden käyttöön. Tällaiset toimet ovat tarpeen yhteisön tavoitteiden saavuttamiseksi, sellaisina kuin nämä tavoitteet on määritelty

---

⁹ EYVL C , , s . .

¹⁰ EYVL C , , s . .

perustamissopimuksessa, erityisesti taloudellisen toiminnan sopusointuisen kehityksen turvaamiseksi koko yhteisössä.

- (6) Nykyinen jäsenvaltioiden maksutaseille myönnettävän keskipitkän ajan rahoitustuen järjestely perustettiin neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1969/88.¹¹
- (7) Yhtenäisvaluuttaan osallistuvat jäsenvaltiot eivät enää 1 päivästä tammikuuta 1999 ole voineet saada keskipitkän ajan rahoitustukea. Rahoitustukijärjestely on kuitenkin säilytettävä sekä niiden nykyisten jäsenvaltioiden mahdollisiin tarpeisiin, joita koskee talous- ja rahaliiton kolmanteen vaiheeseen osallistumista koskeva poikkeus, että uusien jäsenvaltioiden tarpeisiin, kunnes ne ottavat käyttöön yhtenäisvaluutan.
- (8) Yhtenäisvaluutan käyttöönotto on vähentänyt huomattavasti niiden jäsenvaltioiden määrää, jotka voivat käyttää rahoitusjärjestelyä. Tämä antaa perusteet nykyisen 16 miljardin euron enimmäismäärän alentamiseen. Myönnettävien lainojen enimmäismäärä on kuitenkin säilytettävä kyllin korkeana, jotta sillä voidaan riittävästi vastata useankin jäsenvaltion samanaikaisiin tarpeisiin. Myönnettävien lainojen enimmäismäärän alentaminen 16 miljardista eurosta 12 miljardiin euroon näyttää vastaavan tätä vaatimusta.
- (9) Räikeä epäsuhta talous- ja rahaliiton kolmannessa vaiheessa lainoja mahdollisesti saavien ja niitä todennäköisesti rahoittavien maiden määrän välillä vaikeuttaa myönnettyjen lainojen suoraa rahoittamista toisten jäsenvaltioiden varoin. Näin ollen on parempi, että lainat rahoitetaan yksinomaan pääomamarkkinoilta tai rahoituslaitoksilta lainattavilla varoilla, sillä nämä markkinat ovat nyt saavuttaneet sellaisen kehitys- ja kypsyyssasteen, että ne voivat olla käytettävissä tämän rahoituksen saamiseen.
- (10) Järjestelyn käyttöön liittyvät menettelyt on lisäksi määriteltävä saadun kokemuksen perusteella, jolloin on aiheellista ottaa huomioon myös kansainvälisten rahoitusmarkkinoiden kehitys sekä näiden rahoituslähteiden käyttöön liittyvät mahdollisuudet ja tekniset rajoitteet.
- (11) Neuvoston on päätettävä lainan tai muun tarkoituksenmukaisen rahoitusjärjestelyn myöntämisestä, sen keskimääräisestä kestosta, sen kokonaismäärästä ja maksuerien suuruudesta. Maksueristä, erityisesti maksuvaluutasta, laina-ajasta ja korkolajista, on sovittava tukea saavan jäsenvaltion ja komission kesken. Jos komissio katsoo, että jäsenvaltion toivomat lainajärjestelyt johtavat rahoitukseen, joka ei sovi yhteen pääomamarkkinoiden tai rahoituslaitosten asettamien teknisten rajoitteiden kanssa, sen on ehdotettava vaihtoehtoisia rahoitusjärjestelyjä.
- (12) Nykyisen asetuksen nojalla myönnettyjen lainojen rahoittamiseksi komissiolla on oltava valtuudet sopia Euroopan yhteisön puolesta lainoista pääomamarkkinoilla tai rahoituslaitosten kanssa. Näillä markkinoilla käytettävien tai näiden laitosten käyttämien rahoitustekniikoiden kehitys on johtanut laajaan johdannaisten ja erityisesti velan- ja/tai koronvaihtojen (swap-toimien) käyttöön. Jos järjestelyn perusteella myönnettävissä lainoissa aiotaan hyötyä edullisemmista rahoituskustannuksista, komission on voitava myös itse käyttää näitä rahoitustuotteita.

---

¹¹ EYVL L 178, 8.7.1988.

- (13) Asetuksella (ETY) N:o 1969/88 perustettua rahoitustukijärjestelyä on muutettava edellä esitetyn mukaisesti. Selkeyden vuoksi on mainitun asetuksen korvaaminen paikallaan.
- (14) Perustamissopimuksen 308 artikla on ainoa perustamissopimuksen määräys, joka valtuuttaa antamaan asetuksen yhteisön lainojen myöntämisestä yksinomaan pääomamarkkinoilta hankittavista varoista ja näiden lainojen muiden jäsenvaltioiden varoista tapahtuvan rahoittamisen lopettamisesta.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Perustetaan yhteisön järjestely keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi, joka mahdollistaa lainojen myöntämisen yhdelle tai useammalle jäsenvaltiolle, jolla on vaihtotasetta tai pääomatasetta koskevia vaikeuksia tai jota tällaiset huomattavat vaikeudet vakavasti uhkaavat. Tästä yhteisön järjestelystä voivat hyötyä vain ne jäsenvaltiot, joita koskee perustamissopimuksen 122 artiklassa määritelty talous- ja rahaliiton kolmanteen vaiheeseen osallistumista koskeva poikkeus.

Tämän järjestelyn puitteissa jäsenvaltioille myönnettävien lainojen pääoma rajoitetaan 12 miljardiin euroon.

2. Komissio voi tätä varten Euroopan yhteisön nimissä sopia neuvoston 3 artiklan nojalla tekemää päätöstä noudattaen ja talous- ja rahoituskomiteaa kuultuaan pääomamarkkinoilta tai rahoituslaitoksilta otettavista lainoista sekä näiden lainojen muuttamiseksi toteutettavista velan- ja/tai koronvaihtoista.

2 artikla

Kun jäsenvaltio, jota koskee poikkeus, aikoo käyttää sellaisia yhteisön ulkopuolisia rahoituslähteitä, joihin liittyy talouspoliittisia ehtoja, se kuulee komissiota ja muita jäsenvaltioita ennalta muun muassa yhteisön keskipitkän ajan rahoitustuen tarjoamien mahdollisuuksien tutkimiseksi. Tämä kuuleminen tapahtuu talous- ja rahoituskomiteassa.

3 artikla

1. Neuvosto voi panna järjestelyn keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi täytäntöön seuraavista aloitteista:
- (a) perustamissopimuksen 119 artiklan nojalla yhteisymmärryksessä yhteisön rahoitusta haluavan jäsenvaltion kanssa toimivan komission aloitteesta,
  - (b) sellaisen jäsenvaltion aloitteesta, jolla on vaihtotasetta tai pääomatasetta koskevia vaikeuksia tai jota tällaiset vaikeudet vakavasti uhkaavat.
2. Neuvosto päättää tutkittuaan keskipitkän ajan rahoitustukea haluavan jäsenvaltion tilannetta ja kyseisen valtion rahoitushakemuksen yhteydessä esittämiä parannus- tai jatkotoimiohjelmia periaatteessa saman kokouksen aikana:

- (a) lainan tai muun tarkoituksenmukaisen rahoitusjärjestelyn myöntämisestä, sen määrästä ja keskimääräisestä kestosta,
- (b) keskipitkän ajan rahoitustukeen liitettävistä talouspoliittisista ehdoista maksutaseen kestävyuden palauttamiseksi tai varmistamiseksi,
- (c) sellaisen lainan tai muun rahoitusjärjestelyn kuoletusta koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, joka nostetaan tai myönnetään peräkkäisinä erinä ja jokaisen erän vapauttaminen riippuu ohjelman täytäntöönpanosta saaduista tuloksista suhteessa vahvistettuihin tavoitteisiin.

4 artikla

Kun rahoitustuen aikana otetaan käyttöön tai palautetaan perustamissopimuksen 120 artiklan mukaisia pääomanliikkeiden rajoituksia, tarkastellaan rahoitustuen ehtoja ja sitä koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä uudelleen perustamissopimuksen 119 artiklan mukaisesti.

5 artikla

Komissio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen säännöllisin väliajoin yhteistyössä talous- ja rahoituskomitean kanssa, että yhteisön lainaa saavan jäsenvaltion talouspolitiikka on parannus- tai jatkotoimiohjelman ja muiden neuvoston 3 artiklan mukaisesti mahdollisesti asettamien ehtojen mukainen. Jäsenvaltio antaa komission käyttöön kaikki tätä varten tarvittavat tiedot. Komissio päättää seuraavien erien maksamisesta tällaisen tarkastuksen perusteella ja talous- ja rahoituskomiteaa kuultuaan.

Neuvosto päättää talouspolitiikalle alunperin asetettujen ehtojen mahdollisesta muuttamisesta.

6 artikla

Keskipitkän ajan rahoitustukijärjestelystä myönnettyjä lainoja voidaan käyttää Euroopan keskuspankin lyhyen ajan rahoitusjärjestelystä myönnetyn tuen yhdistämiseen.

7 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettuihin lainoihin liittyvä lainanotto ja lainananto toteutetaan samana arvopäivänä eivätkä ne saa aiheuttaa yhteisölle eräpäivien muuttumista, valuutta- tai korkoriskiä eikä muuta kaupallista riskiä.

Kun yhteisön ottamiin lainoihin sovelletaan velan- ja/tai koronvaihtoa (swap), tähän toimeen liittyvä kaupallinen riski on minimoitava ottamalla lainat lähteestä, jonka luottokelpoisuusluokitus on hyvä.

Jos lainatoimet ilmaistaan, maksetaan tai kuoletetaan sellaisen jäsenvaltion valuuttana, jota koskee poikkeus, ne voidaan toteuttaa vasta kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kuulemisen jälkeen.

Jäsenvaltio ja komissio neuvottelevat keskenään yhteisön rahoitustukijärjestelystä maksettaviin peräkkäisiin eriin liittyvistä järjestelyistä. Jos komissio katsoo, että jäsenvaltion haluamat järjestelyt johtavat yhteisön rahoitukseen, joka on vastoin rahoitusmarkkinoiden

asettamia teknisiä rajoitteita tai on omiaan pilaamaan yhteisön mainetta lainanottajana samoilla markkinoilla, komissio varaa itselleen oikeuden olla hyväksymättä järjestelyjä ja ehdottaa vaihtoehtoja ratkaisua.

Kun jäsenvaltio saa lainan, johon liittyy ennenaikaista takaisinmaksua koskeva lauseke, ja päättää käyttää tätä mahdollisuutta, komissio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet.

2. Komissio voi velallisen jäsenvaltion pyynnöstä ja olosuhteiden mahdollistaessa lainan saannin paremmin korkoehdoin jälleenrahoittaa koko alkuperäisen lainan tai osan siitä taikka järjestää rahoitusehdot uudelleen.

Jälleenrahoitus- tai uudelleenjärjestelytoiminnot on toteutettava 1 kohdassa säädettyjen ehtojen mukaisesti eivätkä ne saa pidentää kyseisten lainojen keskimääräistä laina-aikaa tai suurentaa jälleenrahoituksen tai uudelleenjärjestelyn ajankohtana jäljellä olevan pääoman käypään valuuttakurssiin ilmaistua määrää.

3. Kunkin toiminnon päättämisestä ja toteuttamisesta yhteisölle aiheutuvista kuluista huolehtii tukea saava jäsenvaltio.

4. Talous- ja rahoituskomitealle on ilmoitettava 1 kohdan kolmannessa alakohdassa ja 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimien kehityksestä.

8 artikla

Edellä 1 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa määrättyjä enimmäismääriä noudattaen lainatoimet merkitään sen päivän valuuttakurssiin, jona ne toteutetaan. Kuoletukset merkitään sen päivän kurssiin, jona vastaava laina on otettu.

9 artikla

Edellä 3 ja 5 artiklassa tarkoitettujen neuvoston päätökset tehdään määräenemmistöllä komission ehdotuksesta, jonka se esittää talous- ja rahoituskomiteaa kuultuaan.

10 artikla

Komissio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet lainojen hallinnoinnin järjestämiseksi.

11 artikla

Neuvosto tarkastelee joka kolmas vuosi komission kertomuksen ja talous- ja rahoituskomitean lausunnon perusteella, täyttäväkö järjestely edelleen periaatteeltaan, menettelyiltään ja enimmäismääriltään ne tarpeet, jotka johtivat sen luomiseen.

12 artikla

Asetus (ETY) N:o 1969/88 kumotaan.

13 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä,

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*